IEREMIAS DE MONTAGNONE

Bayern?, um 1429

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Quintus.

Ingratus ē qui beneficiū negat quod accepit. Ingratus ē qui dissimulat. Ingratus q nō reddit. Ingratus omnium qui obliti sunt. Idem de moribus. Memoria beneficiorum fragilis ē. Iniuriarum tenax.

Marcialis archus. Epigramaton. libro. v.
Nō redder sterilis femina iacta seges.

Valerius maximus libro. v. ti. de Gratis. Gay Mary nō solum principes sed et potentes gratiae fuit memores. Ipsius. Duas enim canesinas arbores mira virtute vi aborum substinentes. ipsa acie adversus andiatorum fidei Chuitatem donauit. qd quidem factum. et iure et egregie excusauit. dicens ire armorum strepitum uerba se iura amicis exaudire nō potuisse. Et sane id tempus erat. q magis defendere q̄ audire leges oportebat. Mitridates rex mirifice gratiam apparuit. qui p leonico acerimo p salutis sue defensore a rhodiis nauali pugna excepto omni hostium aspectus permittauit. Sanctius esse existimans ab iustissimis deceptum esse q̄ bōn meritis gratias nō referre. Idem. ti. de gratis dandi et accipiendi. Beneficia commercium. sine quo vita hominum ē. mors tollit. qsq̄ merito bōn pare gratiam referre negligit. vid. sup ligurgo. Neq̄ iuste sime sincerutatis. nz ostinatissimus erga patriam amor. nz legum salutiferae exercitatione aut esse potuerunt. q minus ipsos cives expreet. Sepe enim lapidibus petitus publico furore priuatus et omnio ad ultimū ipa patria lacedemonii pulsus ē. Quid alie fecerit urbes. vbi et illa q ostratie modestiae. et gravitatis eximia sibi laudem medicauit tam ingrata adversus tam bōn meritis extitit.

Ambrosius de officiis libro primo. ca. xxx. Non dare aut p̄ vtr licet. nō reddere iō non licet. vnde sup. Conferre gratiam bonum ē. At q referre nesciat. durissimum ē.

Cato. ca. primo. Beneficii accepti memor esto.
Idem. ca. v.
Officium alterius multos nacciae memento.
Atq̄ alios cui tu bōficerris ipse silento.
Exiguum munus. cui dat. tibi paup amicus.
Ampius placide. replen laudare memento.

Osificator fabularum exopi fabula. xiv.
Nil pdest. p desse malis. mers pua malorum
Immemor accepti nō timet ēe bonum.
Idem fabula. x.
Reddere gemidt hō. neq̄ p melle venenum.
P fractu penam. p pietate dolum.
Idem fabula. xxiv.

Non debet meritum turpis deterere ueteratus
Accepti memores nos decet ēe bonum.

Andreas ad Gualterium de amore. libro. p. Maioribus deferetur meritis dignus q bona spontē pegit. q̄ q ea exactus exercuit. Coacta nomin sunt gratia obsequia et millis digna premiis iudicantur.

Iacobus beneficiarius. ca. xxiij.
Muneris acceptor sepius esto memor.
A quocūq tibi pstitis paupe factum.
Compensare studeo meritis huiusmodi.
Exigesat dantis animus. cui iudicat ipse
Cui dedit ingratum muneris ēe sibi.
Idem. ca. xxb.
Noli sperare filii tibi dico mutere
Moriedbit qm te prius ille malus.

Matheus vindocinensis de ysoro. tobie. ca. xxj.
Non tibi q dabit sed qd intelligere q̄
Sola voluntatis forma monetat opus.

Autor libelli de moribus mediorum. ca. xij.
Ingratos homines iflata superbia reddit.

Bellinus in speculo iuris. pte prima. ex. v.
Seruitum nullus pdit. qd reddere multi
desistit. reddit omnis illud hō.

Proverbium vulgare.
Chi lava el capo a lasino. pde el sauone.
Chi fue al reo signore. ne grado ne guidardone. Chi dypinge limpiezzo. ipiera se.

De mercede premio et retributione. ca. x.

In leuitico. ca. xxiv. Non morabitur opus mercenarij tui. apud te usq̄ mane.

Moyses in deuteronomio. ca. xxiiij. nō negabis mercedem indigentis et pauperis fratris tui. uel ad uenae q terram moratur. sed eadem die reddes ei p̄ciam laboris sui. ne solis occasum. q pauper ē. et exeo substentat anim suam. ne clamet ad te ad dnm deum. et reputetur tibi in peccatum.

Salamon in prouer. ca. xiv. Qui reddit malum pro bono nō recedet malum de domo eius.

Iobus. iij. ca. Quicūq tibi ad ingratus fuerit statim ei mercedem restitue. et mercenarij merces. apud te oio nō remaneat.

Aristoteles yconomiorum. lib. primo. Sine merce de impossibile ē dnari.

Ihus filius sirach. in Ecclesiastico. ca. iij. Nō sit pōrecta manus tua ad dnd. ad. ca. pri.

Tullius de officiis libro. primo. ca. xviij. Vbi inuenitur qui laboribus suscepti periculisq̄ additis non qi mercedem veri gratiam desideret gloriam.